

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἡ Ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀΐστασιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ει ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυσιασπεριινη ηεισακουσον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

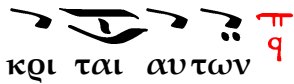
Θου Κυ ρι ε φυλακην τω στοματι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης περι τα χειλη μου

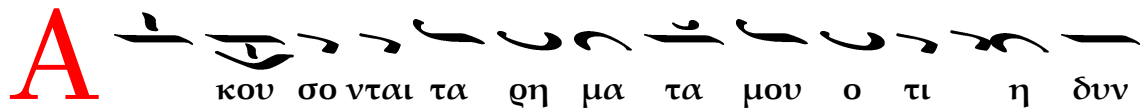
Μη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους πονη
ρι ασ του προ φασι ζεσθαι προ φα ασεις εν α μαρ
τι ι αις

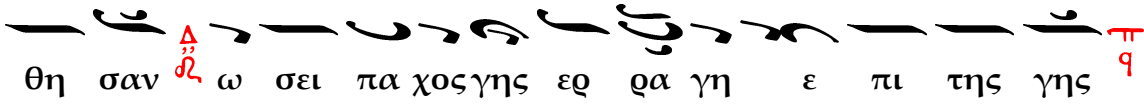
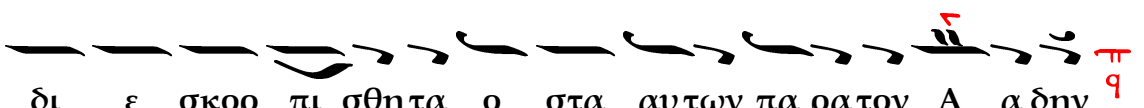
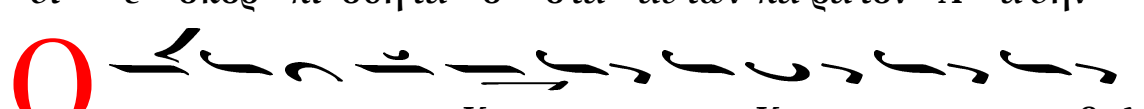
Συν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομιι
αν και ου μη συνδυασωμετα των εκλεκτων αυ
των

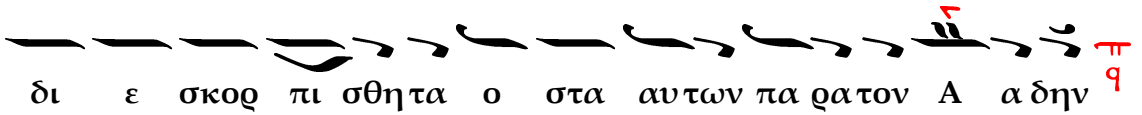
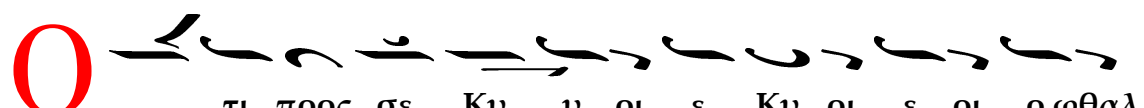
Παι δευσει με δικαιος εν ελεει και ε λεγ
ξει με ε λεον δε αμαρτωλου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

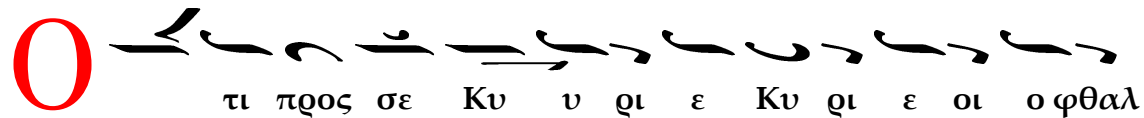
Οτι ετι και η προσευχη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε ποθησαν εχομε να πετρασοι

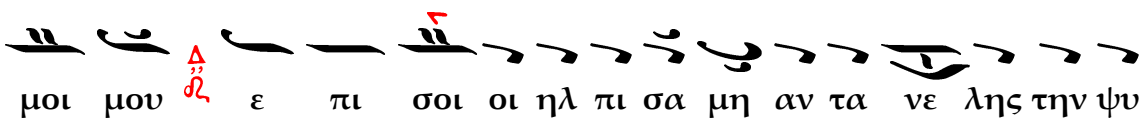

κρι ται αυτων

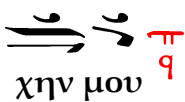

A κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

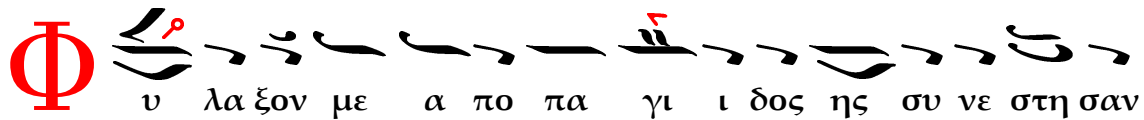
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

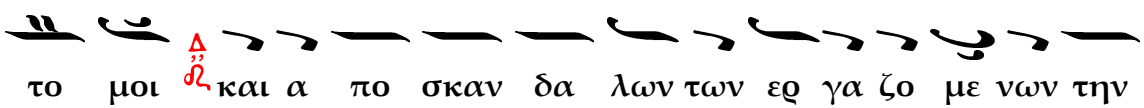

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α α δην

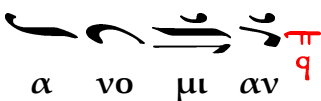
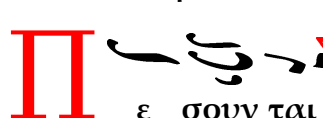
O τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

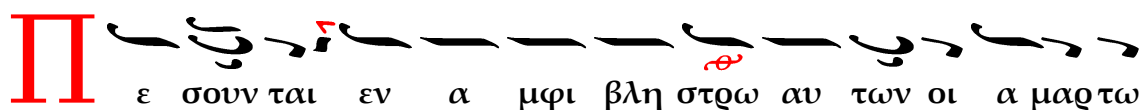
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

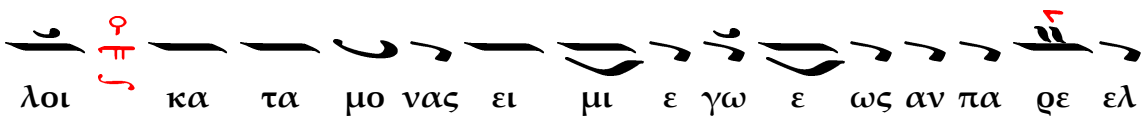

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

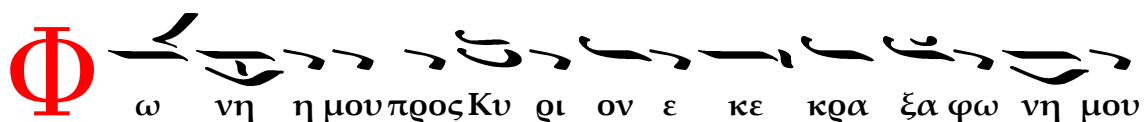
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

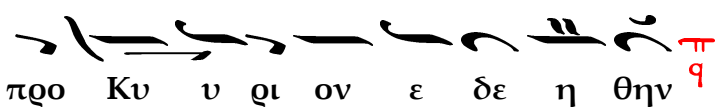
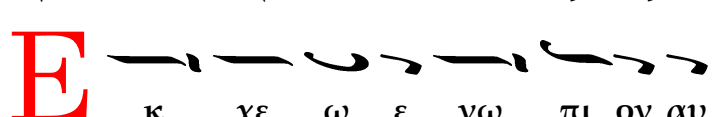
α νο μι αν

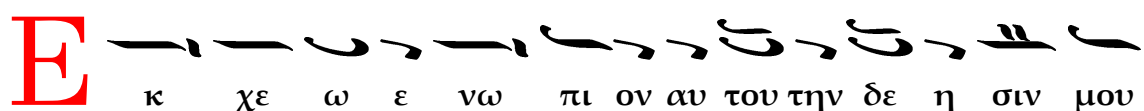
Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

E κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβους μου

Ενω δωτα αυτη η ε πορευο μην εκρυ

ψαν πα γιδαμοι

Κατενοουνεις τα δεξια και επεβλε

πον και ουκ ηην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη απεμου και ουκ εστινο

εκζητων την ψυχην μου

Εκεεκραξα προς σε Κυρι ειπα συ ει

ηελπισμου μεριισμου ειενγηζωντων

Προσχεσ προς την δεησιν μου οοτιεταπεινω

θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκωντων με οο

τιεκραταιωθησαν υπερεμεεε

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου του εξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμφυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητέρα Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ

πρεσβεία σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρῶτον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

ᾠχος πλὴν Νη 2

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_δ

Κ αι νυ υν και α α ει ^ε_χ και εις τας αι αι ω

ω ω νας ^ε_χ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν_δ

Μ ^{Νη}ε τα το τε χθη ναι αι σε ^ε_χ Θε ο νυμ φε ε

 Δε σποι οι να ^ε πα ρε γε ε νου ου ου ε εν να ω

 Κυ υ υ ρι ι ι ου ^υ του α να τρα φη ναι

 εις τα Α γι α των Α γι ω ν ω ως η γι α

 α α σμε ε ε ε νη ^υ το ο τε και αι Γα βρι ι ηλ ^Δ

^{Δι} α πε στα α α λη η προς σε την πα α να μω ω μον

 τρο φην κο μι ι ι ι ζω ω ω ν σοι ^υ τα ου ρα νι ι

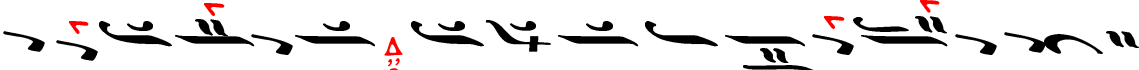

 α πα αν τα ε ξε ε ε στη η η η σαν ^Δ ο ρων ^{Νη}

 τα το ο Πνε ευ μα το α γι ι ο ον εν σοι σκη

 η η νω ω ω ω σαν ^υ δι ο α σπι ι λε α μο ^{Δι}

 λυ υν τε ^Δ η εν ου ρα α νω ω και αι ε πι ι

 γη ης δο ξα ζο ο ο με ε ε ε νη ^υ Μη η

 η τηρ Θε ε ου ^Δ σω ζε το γε ε ε νο ος η η

^Μ μω ω ω ω ω ω ν ^υ

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς ῶ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε εεν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ῶ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̄ δ̄ Κε ρ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μθ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μ' 1-5, 7, 9, 14, 29).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρα μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς

Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτήν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ἡ 1, 3-11).

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομῶν τοῦ οἰκοδομησαί τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυΐδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτόν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεύς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτόν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ

Ἦγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορόραν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α^{Πα} γα λ ι α σ θ ω σ η μ ε ε ρ ο ν ο ς ρ α ν ο ς α
νω ω θ εν και αι νε φ ε ε ε ε ε λ αι ευ φ ρ ο συ ν η
ην ρ α ν α α τ ω ω ω ω σ αν ε πι τα λι αν πα
ρα δο ο ξ α με γ α λ ει ει α α τ ς Θε ς ς

8 8 η η η η μων 9 ι δε γαρ η πυ υ υ λη η
 κα τα Α να το λας βλε π8 σα 22 α πο κυ η θει
 ει ει σα εκ στειρας α καρ που ε εξ ε πα α γγε
 λι ι ι ι ας 9 και τω Θε ω α φι ε ρω θει ει ει
 σα α α α εις κα τοι οι οι κη η η σι ιν Δ Πα 9
 ρον εν τω ω να α ω 22 ως α μω μος προσφο ρα
 προ σα α α α α γε ε ε ε ται 9 α γαλ
 λι α σθω ο Δαυ ι ι ι ιδ κρ8 8 ων τη ην κιν
 νυ υ υ υ ραν 9 α πε νε χθη σο ονται φη η σι 22 τω
 Βα σι λει παρ θε ε ε νοι ο πι ι σω α αυ της 9 αι
 πλη σι ον αυ της α πε ε νε χθη η η σο ο ο ονται 9
 ε σω εν τη σκη νη η η τ8 Θε ε 8 22 εν δον τ8 ι
 λα στη ρι ι 8 α αυ τ8 22 α να τρα φη ναι ει εις κα
 τοι οι οι οι κη η η η σιν 9 τ8 προ αι ω νων εκ Πα
 τρος αρ ρευ στως γεν νη η θε ε εν τος 9 εις σω τη ρι
 αν των ψυ χω ω ων η η η η μων 9

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ η με ρον ο θε ο χω ρη η τος Να α ος η
θε ο το κος εν να ω Κυ ρι ο προ σα α α
γε ε ε ε ται και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ
πο δε ε ε χε ε ε ε ται ση με ρον τα των Α
γι ων Α γι α α α α γα λ λο ον ται και ο χο
ρος των Α α γγε ε ε λων μυ στι κω ως πα νη γυ
ρι ι ι ι ζει μεθ ων και η μεις ε ορ τα α α α
ζο ον τες ση η η με ε ε ε ρον συν τω Γα
βρι ηλ ε εκ βο η η η σω ω ω μεν χαι
ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σθ
ο ε ε χων το ο ο με γα α ε λε ε ο ος

Δ ευ τε παν τε ες οι λα α οι την μο νην α μω
μη η τον εγ κω μι α α α σω ω ω μεν
την εκ των Προ φη των προ κη η ρυ υ χθει ει ει σαν

Πα και εν να ω προ σε νε ε χθει ει ει ει σαν την προ
 αι ω ω ω νων προ ο ρι σθει σαν Μη η τε ε ρα
 και επ ε σχα α α των τω ων χρο ο ο νω ων α
 να δειχθει ει σαν Θε ο το ο ο κον Κυ ρι ε
 πρε σβει ει ει ει αις α αυ της την ει ρη νη ην σα
 πα ρα α σχη η η μιν και το με γα α ε λε ε
 ο ος

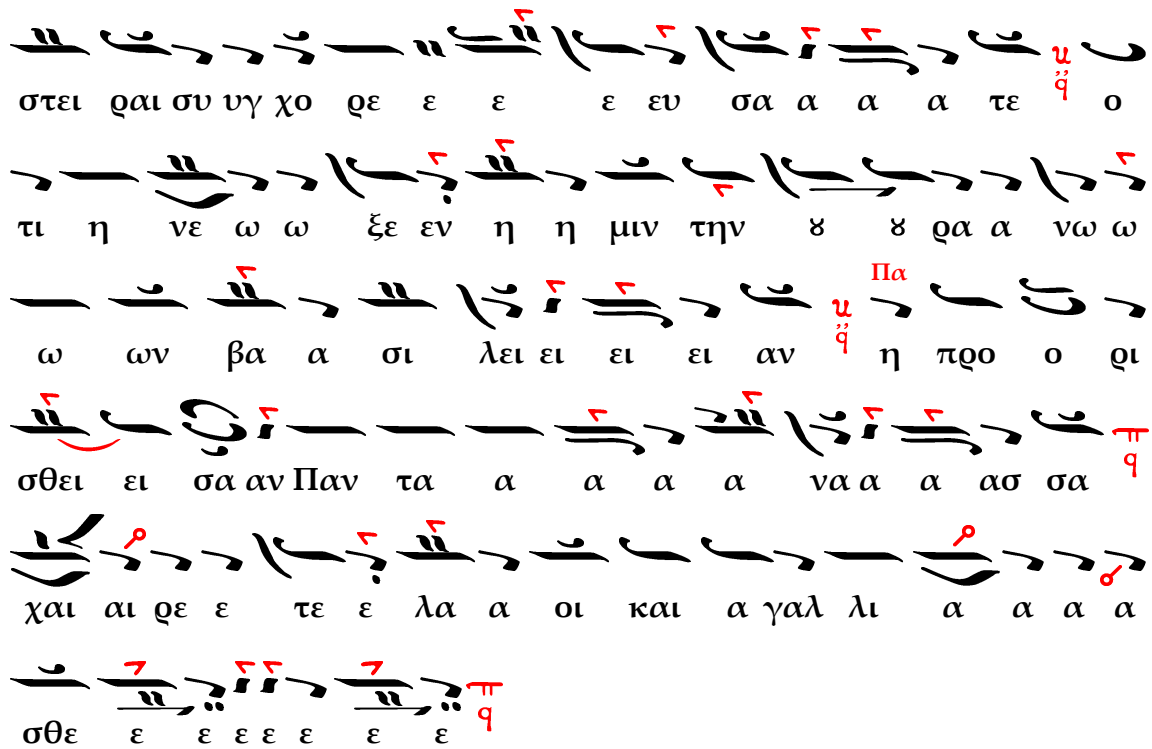
Δόξα. Καί νυν.
 Λέοντος μαΐστορος.
 Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε ε πε λα μψεν η με ε ρα χα ρο μο ο ο
 συ υ υ υ νος και ε ορ τη η πα αν σε βα α α
 α α σμι ι ι ος ση με ρον γαρ η προ το ο κς Πα αρ

Θε ε ε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ος
 μει ει να α α σα εν να ω α γι ι ω ω προ
 σα α α α α γε ε ε ε ται και χαι αι ρει
 Ζα χα ρι ας ο πρε ε ε σβυς ο γε νε της τσ Προ ο
 δρο ο ο μσ και βο α α α γη η θο
 συ υ υ υ νως ηγ γι κεν η προσ δο κι ι ι α α
 των θλι βο με ε ε νων εν να ω α γι ω
 ω ως α α γι ι α α φι ε ρω θη ναιεις κα
 τοι οι οι οι κη η η η σιν τσ ς Πα αν τα
 α α α α να α α α κτος ευ φραι νε ε ε
 σθω Ι ω α κειμ ο ο προ ο πα α α α α τω
 και η Αν να α γαλ λι ι α α σθω ο τι προσ η η
 νε ε εγ κα αν Θε ε ε ω ως τρι ε τι ζσ
 σα αν δα μα α λι ιν τη ην α α μω ω μον Δε
 ε ε ε ε σποι οι οι ναν μη τε ρες συγ
 χα α ρη η τε παρ θε νοι σκιρ τη σα α τε και

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον, πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γινῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ

τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη
Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος Πα

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ Πα
αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Σ Πα
η με ε ρον τα στι ι φη των πι ι στων συ υ υ
νε ελ θο ο ον τα πνευ μα τι κως πανη η η γυ ρι
ι σω ω ω ω μεν και την Θε ο παι δα Παρ θε ε
νο ον και αι αι Θε ε ε ο ο το ο ο κον εν να
ω Κυ ρι ι ου ου προ ο ο σα α α γο ο με ε ε
νην ευ σε βως α νε ε ευ φη μη η σω ω ω ω
μεν την προ ε κλε χθει σαν εκ πα σω ων τω ων γε
νε ε ων εις κα τοι κη τη ρι ον του παν τα α να α

κτος Χρι ι στου ου ου και αι Θε ου ου των ο ο ο ο
 λων Παρ θε ε νοι λαμπα δη φο ρου σαι αι αι προ
 πο ρε ευ ε ε ε ε σθε της α ει παρ θε νου τι μω
 ω ω σαι την σε βα α σμι ι ι ον προ ο ο ο ο ο
 δον μη τε ε ρε ες λυ πην πα α σα αν α πο ο θε
 ε με ε ε ε ναι χαρ μο νι κως συ να κο λου θη σα
 α τε υ μνου σαι την Μη τε ρα α του Θε ε ου ου γε ε
 νο με ε ε νη ην και της χα ρας του κο ο σμου ου ου την
 προ ο ξε ε ε ε νον α παντες ου ου χα αρ μο νι ι
 κως το Χαι αι αι αι αι ρε συν τω αγ γε λω ω ω εκ
 βο ο η η σω ω ω ω μεν τη Κε ε χα α ρι
 τω ω με ε ε νη η τη α ει πρε ε σβε ευ ου ου ση
 υ περ τω ω ν ψυ χω ω ω ν η η η η η μω ω
 ω ω ω

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

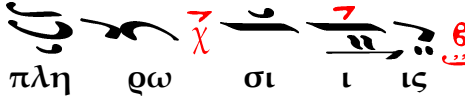
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτικίον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ ἡ με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον **ε** και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις **ε** εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται **Δ** και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται **ε**
αυ τη και η μεις με γα λο φωνω σβο η σω μεν **Δ** χαι
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις **ε** (ἐκ γ)

μὲ τέλος:
 και ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ

 πλη ρω χ̄ σι ι ις 8

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν: